

Sjećanja na Vladoja Ivakića

Rodio se 30. I. 1880. u Slakovcima, a umro u Bačkoj Palanci 9. X. 1959. g.

Naša sjećanja u ovom času ne obuhvaćaju rad Vladoja Ivakića kao vrijednog učitelja u slavonskim selima, koji je propagirao šaranje tikvica u želji da se šaranje uvede kao nastavni predmet, a ni kao pisca »Šokadije« i nekih pripovjedaka.

Naša su sjećanja vezana uz Vladoja Ivakića kao darovatelja etnografskih predmeta i građe Muzeju Slavonije u Osijeku. 1948. g. poklonio je kolekciju šaranih

tikvica, nekoliko šaranih volovskih rogova, zatim pokućstvo za sobu šarano tikvičarskim motivima — koje doduše nema dokumentarni karakter, ali je odraz želje da se ne zaboravi jedna tehnika narodne umjetnosti — te još nekolicinu predmeta iz narodnog života.

1959. g. napisao je na naš poticaj sjećanja o životu svinjara i ugljenara: »Svinjari«, »Ugljenari u slavonskim hrastovim šumama« i oba rukopisa predao muzeju. U njima se nalaze i biografski podaci, jer je Ivakić bio član družine, koja je čuvala svinje u šumi, ili palila ugljen za seoske kovače. Rukopisi će poslužiti kao dragocjena građa i prilog proučavanju grane narodnog života vezane za šumu.

Darovani se predmeti čuvaju u Etnografskom odjelu i pristupačni su javnosti, koja ih je mogla upoznati i prije tridesetak godina na izložbama u kojima je Ivakić sudjelovao.

1924. g. dobio je za izložene narodne rukotvorine priznanje i zahvalu Kluba hrvatskih književnika i umjetnika u Osijeku (povodom 15. g. opstanka kluba), a 1925. odlikovan je Začasnom diplomom kao izlagač na Trgovačko-obrtničkoj i industrijskoj izložbi u Osijeku.

Z. Lechner